

LIETUVOS JAUNIMO ORGANIZACIJŲ TARYBA
COUNCIL OF LITHUANIAN YOUTH ORGANISATIONS

J. E. LR Prezidentui
LR Ministrui Pirmininkui
LR Vyriausybei
LR Sveikatos apsaugos ministerijai
LR Seimo pirmininkui
LR Seimui
LR Seimo Darbo partijos frakcijai
LR Seimo Liberalų demokratų frakcijai
LR Seimo Liberalų sąjūdžio frakcijai
LR Seimo Liberalų ir centro sąjungos frakcijai
LR Seimo Lietuvos socialdemokratų partijos frakcijai
LR Seimo Naujosios sąjungos (socialliberalų) frakcijai
LR Seimo Tėvynės Sąjungos frakcijai
LR Seimo Valstiečių ir Naujosios demokratijos frakcijai
LR Seimo Mišriai Seimo narių grupei
LR Seimo Jaunimo ir sporto reikalų komisijai
LR Seimo Socialinių reikalų ir darbo komitetui
Valstybinei jaunimo reikalų tarybai

REZOLIUCIJA DĖL LIETUVOS KŪNO KULTŪROS IR SPORTO POLITIKOS

Priimta 18-oje LiJOT Asamblėjoje 2006 m. balandžio 21-23 d.

Remiantis jaunimo situacijos tyrimais, sportas jauniems žmonėms yra viena iš patraukliausių priemonių jų saviraiškai ir realizacijai: daugiau kaip 40 procentų jaunų žmonių praleidžia savo laisvalaikį užsiimdami sportine veikla. Tačiau Lietuvoje kūno kultūros ir sporto politika nėra efektyvi, nes ji orientuota tik į profesionalų sportą ir nėra atkreipiamas tinkamas dėmesys į sportą kaip jaunimo užimtumo priemonę.

Norint sukurti efektyvią Lietuvos kūno kultūros ir sporto politiką, būtina apibrėžti pamatinius ilgalaikius šios politikos tikslus. Taip pat siekiant iš esmės atnaujinti dabartinę Lietuvos sporto sistemą, privalu įtvirtinti Europos šalyse bendrai pripažintus sporto politikos principus ir imtis tokių priemonių:

- Didinti nevyriausybinių organizacijų ir neapmokamų savanorių vaidmenį sporte. Skatintina, kad tai būtų vietos klubuose susitelkusių ir savanoriškai bendradarbiaujančių visų amžiaus žmonių grupių veikla. Svarbu sudaryti sąlygas tokių organizacijų veiklai ir jų lyderių kompetencijos kėlimui, nes tai užtikrina geresnį vietos bendruomenės įtraukimą ir sportinės veiklos prieinamumą.

LIETUVOS JAUNIMO ORGANIZACIJŲ TARYBA
COUNCIL OF LITHUANIAN YOUTH ORGANISATIONS

- Užtikrinti sporto organizacijų autonomiškumą. Šiuo metu sporto sistemoje veikiančios vyriausybės ir nevyriausybės organizacijos per daug susijusios, nes sporto politiką formuojančių ir įgyvendinančių institucijų nariai yra ir atskirų nevyriausybinių sporto organizacijų valdymo organų nariai.
- Sukurti nevyriausybinių ir valstybinių organizacijų ir institucijų bendradarbiavimo ir konsultavimosi sistemą. Tokia sistema leistų visuose valdymo lygmenyse (nacionaliniame ir savivaldos) įtraukti visuomenines sporto organizacijas į kūno kultūros ir sporto politikos įgyvendinimą ir sudarytų sąlygas skaidresniam sprendimų priėmimui bei ir abiejų sektorių dialogui siekiant tenkinti visuomenės poreikius. Sprendžiant su jaunimu susijusius klausimus, svarbu glaudžiai bendradarbiauti su mokinių, studentų ir jaunimo sporto organizacijomis.
- Gerinti sporto klubų ir judėjimų prieinamumą – „Sporto visiems“ – plėtrą bei sudaryti sąlygas sportuoti visoms visuomenės grupėms. Sportas kaip užimtumo priemonė yra aktuali daugeliui žmonių, taip pat prisideda prie visuomenės sveikatos problemų sprendimo, todėl sąlygų užsiimti sportine veikla, „nesiekiančia profesionalumo“, sudarymas turėtų būti vienas iš Lietuvos kūno kultūros ir sporto politikos prioritetų.
- Tinkamai išnaudoti turimą infrastruktūrą (ar sporto bazines), ją plėtoti, kelti su jaunimu dirbančių specialistų kvalifikaciją neformalaus ugdymo srityje. Tokiu būdu jaunimo užimtumas bei ugdymas per sportinę veiklą taptų realiai vykdomas, ne tik deklaruojamas, savivaldybių kūno kultūros ir sporto politikos tikslas.

Lietuvos jaunimo organizacijų tarybos
Prezidentas

Miroslavas Monkevičius